

Syksyn satoa

Pyhän Marian kirkko 13.10.2023

Kuva: Liliann Keskinen

Ville Melasen lähettikirje 7/2023 01.11.2023

Lastenraamattu

Voin ilokseni todeta, että kuluneen hengellisesti hedelmällisen kesän aikana myös eräs tärkeä projekti eteni huomattavasti eteenpäin. Kirjeen kuvassa vieressäni seisoo Jevgenija Gavrilenko, joka toimii Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyön johtajana. Hän on aikaisemminkin ollut töissä samaisessa kirkon osastossa muissa tehtävissä, mutta nyt muutaman vuoden tauon jälkeen Jevgenija on aloittanut johtajana. Inkerin kirkko sai lapsityötä varten Suomesta testamenttilahjoituksen. Lahjoittajan omaisten kanssa sovimme, että rahaa voidaan käyttää tähän hankkeeseen. Mielestäni tämä oli erinomainen hankinta. Monissa Lastenraamatuissa valitettavasti vaietaan joistakin kristinuskon kannalta olennaisista asioista. Tässä laitoksessa on tekstien lisäksi hyvät kuvat luomisesta, syntyinlankeemuksesta, pitkäperjantain tapahtumista ristiinnaulitsimisineen sekä ylösnousemuksesta. Raamattu todistaa, ettei Jumalan sana tyhjänä palaja ja uskon siihen, että myös näiden Lastenraamattujen kautta kylvetään arvokasta siementä ihmistaimien sydämiin. Olen jo yhden laatikollisen vienyt Siperiaan. Pian koittavalla uudella reissulla on tarkoitus viedä lisää näitä kirjoja Siperiaan. Näin kirkko säästää postituskuluissa ja saa hyvää katetta hankkimalleni lentomat kustajan asemalle. Yksi matkalaukku kulkee mukani ilman lisäkuluja.

Kirkolliskokous

Kirjeen kuva on otettu Pietarissa Pyhän Marian kirkossa Inkerin kirkon kirkolliskokouksen avajaisjumalanpalveluksen jälkeen ennen varsinaisen kokouksen alkua. Jumalanpalveluksessa saarnannut piispa Ivan Laptjev vaikutti olevan hyvässä kunnossa niin messussa kuin kirkolliskokousta johtaessaan. Rukoilkaamme edelleen hänen parantumisensa ja terveyden vahvistumisen puolesta. Kirkolliskokouksen alussa kuullaan perinteisesti monia tervehdyksiä, joita on lähetetty eri kirkoista ja järjestöistä. Ensin ääneen pääsevät kuitenkin paikalle tulleet vieraat. Nykyään osa tervehdyksistä on videotervehdyksiä sekä edelleen myös perinteisiä kirjeitä. Ensimmäisen tervehdyspuheen piti esivallan edustaja, joka piti varsin lämminhenkisen puheen. Inkerin kirkko tunnetaan hyvin Pietarin alueella ja se on ahkera osallistumaan erilaisiin sosiaalisiin projekteihin. Tuo esivallan edustaja mietti puheensa lopussa sopivaa ilmaisutapaa. Hän sanoi Inkerin kirkkoa ystäväksi ja työtoveriksi, mikä saattaa meissä suomalaisissa herättää kysymyksiä. Mistä tässä on oikein kysymys? Erittäin tärkeää on se, mitä hän sanoi viimeiseksi. En väitä hänen ilmaisunsa olleen tarkasti muistini mukainen, mutta hänen viestinsä sisältö oli kuitenkin se, että kirkon tehtävä on olla rauhan asialla. Minusta tämä oli paljon ja hyvin sanottu.

Rauhaa myös rukoilimme vähän aikaisemmin messun yhteisessä esirukouksessa. Varsinainen kirkolliskokous kesti useita tunteja ja siinä käsiteltiin lähinnä tavanomaisia kysymyksiä. Kirkko haluaa selkeästi panostaa koulutukseen. Tähän liittyen tehtiin päätös koulutuksen rakenteellisesta muutoksesta. Minulle osallistuminen kirkolliskokoukseen antoi mahdollisuuden tavata ja keskustella monien eri rovastikunnista saapuneiden ihmisten kanssa. Osa kokousedustajista osallistui kokoukseen etäyhteyksin.

Uusia ja vanhoja tuttuja Krasnojarskissa

Kerroin kesällä kirjeessäni Novosibirskissa alkaneesta hengellisestä työstä juutalaisten keskuudessa. Kun olin Krasnojarskissa toimittamassa messua, tuohon jumalanpalvelukseen osallistui eräs henkilö paikallisesta juutalaisesta yhteisöstä. En tiedä tai ainakaan muista aikaisemmin kenenkään krasnojarskilaisen juutalaisen käyneen jumalanpalveluksessamme. Mitä tapahtuneekaan jatkossa? Eräs minulle melko uusi seurakuntalainen oli konfirmoitu. Vanhat tutut kertoivat vaivoistaan ja iloistaan. Krasnojarskissa minulla on edelleen pastorina vahva tunne, että olen messua toimittaessani kotona. Palvelin kuitenkin seurakuntaa säännöllisesti sen verran kauan, että muualla jumalanpalveluksen toimittaminen ei ole niin kotoisaa.

Messua seuranneena päivänä kokoonnuimme raamattupiiriin, jossa pohdimme Hebrealaiskirjeen 11. luvun alkupuolen pohjalta, mitä usko on ja miten se vaikuttaa ihmisen elämään. Tuosta luvusta löydämme sekä uskon määritelmän että monia uskon esikuvia. Luvun ensimmäisen jakeen uskon määritelmässä on kuitenkin heikkous käänöksessä. Monet käänökset eivät käännä tuota jaetta kovin tarkkaan. Onkin haastavaa saada siitä sujuva käänös koukeroisesta kreikan kielestä. Uskoon kuuluu kuitenkin näkymättömyyden ja luottamisen ulottuvuudet. Uskomme Kolmiyhteiseen Jumalaan, jota emme voi täällä nähdä. Uskoon kuuluu luottamus uskon kohteeseen. Ihmisen usko ei luo mitään, mutta ottaa vastaan Jumalan armon ja itse armokin on Jumalan lahja meitä varten. Ilman tätä lahjaa ei ole oikeaa suhdetta Jumalaan eikä kukaan ole Hänelle otollinen. Näihin pohdiskeluihin liittyi myös eräs ystävä, jonka olin nähnyt edellisen kerran jumalanpalveluksessa yli kymmenen vuotta sitten. Olin vaikuttunut hänen hyvistä kommentistaan ja iloinen siitä, että hän näyttäytyi pitkän tauon jälkeen. Onkin muistettava, että samalla kun pyrimme tavoittamaan uusia ihmisiä ja vahvistamaan ahkerien seurakuntalaisten uskoa, on myös niitä, jotka muistavat seurakunnan olemassaolon pitkänkin tauon jälkeen ja sen, että ovi takaisin on auki. Jumalan armo ei ole vielä loppunut. Elämme armon aikaa. Muistuttakaamme ihmisiä tästä.

Erikoinen passiepisodi

Ehdin anoa uutta passia Suomen Pietarin pääkonsulaatissa elokuussa ennen sen sulkemista. Myöhästyin kuitenkin hieman passin vastaanottamisesta Pietarissa. Niinpä passi lähetettiin Moskovaan, jossa toimii tällä hetkellä ainoa Suomen konsulaatti Venäjällä. Paluumatkalla Krasnojarskista länteen seikkailin matkatavaroideni kanssa Sheremetovan lentokentältä junalla Moskovaan ja sieltä metrolla lähelle konsulaattia. Ystävällisten ihmisten avustuksella löysin konsulaatin ja vastaanotin minulle jo elokuussa myönnetyn passin. Alun perin minun oli tarkoitus hakea passi Moskovasta ennen Krasnojarskiin menoa ja hankkia siellä uuteen passiin leima merkinä siitä, että minulla on voimassa oleva oleskelulupa. Suunnitelmat kuitenkin muuttuivat ja leiman haku on ohjelmassa pian koittavalla uudella matkalla. Saa nähdä, mitä sanovat Krasnojarskissa, kun aikaa on mennyt noin kauan passin saamisesta. Vanha passini toimii edelleen ja sillä voin vielä matkustaa Venäjälle, mutta se ei ole enää kovin kauan voimassa. Onnistuin myös palaamaan Moskovan kaupungista lentokentälle ja hankkimaan sieltä lipun Pietariin. Joku ehkä kysyy, että miksi anoin passia Venäjällä? Periaatteessa Suomen kansalainen saa anoa passia missä päin maailmaa tahansa, missä on Suomen konsulaatti. Lähtökohtaisesti meidän, joilla on oleskelulupa Venäjällä, pitäisi hakea passia nimenomaan Venäjällä. Näin tein, vaikka olen huomannut joidenkin toimineen toisin ja anoneen passia Suomessa. Pääasia on kuitenkin se, että pääsee matkustamaan maahan ja maasta ulos. Siihen passia erityisesti tarvitaan.

Sana

”Sillä meidän kilpemme on Herran huomassa, meidän kuninkaamme on Israelin Pyhän huomassa.”
(Jes. 60:19)

Suomessa vietetään pyhäinpäivää ensi lauantaina. Inkerin kirkon kalenterin mukaan pyhäinpäivää vietetään tämän kirjeen kirjoituspäivänä eli 1. marraskuuta. Inkerin kirkon käsikirja noudattaa oikeaa periaatetta, jonka mukaan monet juhlapäivät ovat kiinteitä päivämääriä eikä mitään viikonvaihteisiin heitettäviä pyhiä. Luterilaisina emme kumarra pyhimyksiä, emme nojaudu omiin emmekä toisten ihmisten ansioihin, vaan uskomme pelastuvamme yksin armosta, uskon kautta, Kristuksen tähden. Näin isät ovat opettaneet ja näin me yhä uskomme. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettemmekö me kunnioittaisi niitä uskon esikuvia, joista Raamattu meille kertoo tai vaikkapa omana aikanamme eläneitä uskossa poisnukkuneita. Saamme kunnioituksella ja kiitoksella muistaa uskon esikuvia, Kristuksessa pyhiä ja ajasta iankaikkisuuteen siirtyneitä uskonveljiä ja -sisaria. Kenelläkään poisnukkuneella ei ole kuitenkaan mitään erityisansioita eikä rukouksien välittäjän asemaa Jumalan edessä. Kristus on ainoa välimies Jumalan ja meidän syntisten ihmisten välillä. Vain Kristuksen veressä on lunastus kaikista synneistä. Kun meidät tämän sovitusveren osallisuuteen kerran kastettiin, silloin Kristus puki meidät pyhyyteen ja puhtauteen. Vaikka meistä tuntuisi ja näyttäisi toiselta, olemme kasteen ja uskon kautta Kristuksessa täysin pyhiä. Jumala lukee Kristuksen pyhyyden meidän hyväksemme ja olemme siten Jumalalle otollisia. Vaeltakaamme siis tämä ajallinen elämä uskossa Jeesukseen Kristukseen. Kun aikamme koittaa, siirrymme Vapahtajan kantamina taivaan kotiin. Siellä saamme nähdä Jumalan ja kaikki taivaan pyhät. Autuas on hetki se, kun pääsemme perille. Täällä olemme aikamme, mutta taivaassa iäti Herran huomassa.

Lähetysterveisin,

Ville

Esirukousaiheita:

Varjelusta matkoille

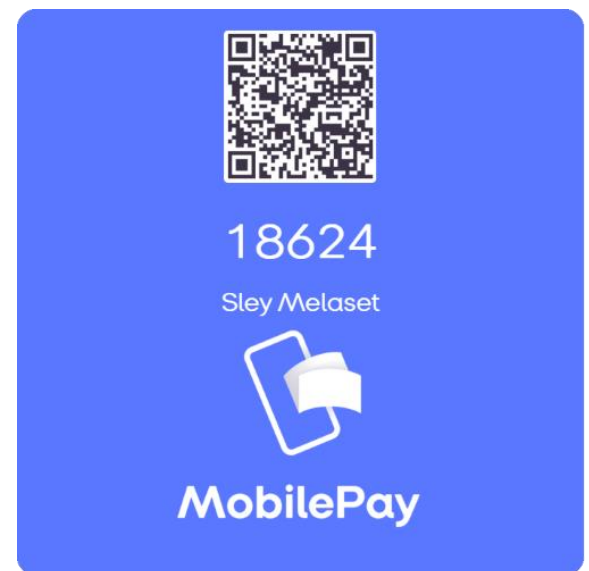
Viisautta tulevan vuoden tehtävien suunnitteluun

Piispa Ivan Laptevin terveys

Rauhaa maailman kansoille!

ville.melanen@sley.fi

<https://www.taivaallinenlahja.fi/susanna-ja-ville-melanen>

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Ville Melasen: työtä, voit laittaa haluamasi summan Sleyn lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Ville Melasen rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228

Viitenumero- ja osoiteasiat: anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa RA/2021/1127